

# IMATGE i PARAULA

Fot. Josep Busoms i Doménech  
Text: Joan Cuscó i Aymamí



## BOSC DE FADES

M'he perdut - en esperit - pel bosc d'encantament.

Tot és quiet i soliu.

De tant en tant, entre el nu i vertebrat brancatge, zumzeig l'aire gèlid.

L'hora és eterna. Es el temps immaterial.

Hi ha una enjogassada remor de dríades que la sents en els ossos.

Caminant, alat, damunt la catifa de neu, cruix com la seda als dits.

De tant en tant cauen uns borrallons, talment un llagrimaig blanc.

Si una fada se'm aparegués i em preguntés què cosa voldria, ara demanaria que em convertís en un silf.

\* \* \*